

Glitrende gurer giver den gas!

Odense Teaters adaptation af Hella Joofs selvhjælps- og livserfaringsbog Pappmaché-reglen (2016) høster latter fra publikum i massevis. Det er en glitrende affære som på bedste vis køres hjem af Odense Teaters altid skridsikre ensemble.

“GLIMMER PÅ OG OP PÅ KAMINHYLDEN!” Må siges at være forestillingens motto, og scenen flyder med sølvkonfetti, som skuespillerne tilsyneladende aldrig løber tør for. Og glimmer skal der da til, når livet mest er som “en lille krøllet lort”.

Forestillingen begynder med en livsfortælling om Bella, en form for virkelig og almindelig person, som bare aldrig har forstået livets regler: Reglen om banalt, glimmer-reglen, heste-reglen og ankel-reglen og så videre og så videre. I orange- og guld glimmerjakkesæt tages publikum i hånden af livs-regels-gurer, og sammen med Bella bliver vi introduceret til alle disse regler, som på en eller anden måde ender i en stor syngende cyklisk fortælling om hvor smukt livet egentligt også er. Og selvom det kan virke banalt, så er de største ting i livet altså banale, hvilket bare er helt okay!

Scenografien består af en oplyst trappe i forskellige niveauer i lilla, hvor skuespillerne let og elegant bevæger sig op og ned og efterlader små souvenirs efter gennemgangen af de forskellige regler, så inden du går fra teatret, kan du passende tage et foto, gemme det og en gang imellem blive mindet om hvilke regler der egentligt er, når du selv er ude og skide.

Musikken er virkelig forestillingens højdepunkt. Selv sad jeg og nynnede med, vippede med tæerne og lod mig rive med af den fængende og funky musik, som på scenen bliver leveret af komponist og musiker Jonas Munck Hansen og ensemblet. Særligt Natali Vallespir Sand får sunget igennem og leverer en festlig omgang Parkeringsgospel. De andre medvirkende er Louise Davidsen der spiller den grå Bella, og hun formår at skabe en helt særlig nærværende og jordnær atmosfære, som de andre Anders Skov Madsen, Claus Riis Østergaard, Anders Gjellerup Koch, Malene Melsen og Clara Sophia Phillipson bryder med, du har gættet det, glimmer og gode råd.

Hvor forestillingen desværre ikke helt får mig med og faktisk trækker en del ned, er på den umoderne humor som også er repræsenteret. Særligt vittigheder, passager, om påfaldende kønnede forhold, bliver simpelthen for tamme. Eksempelvis bliver bomulds-reglen forklaret ved, at en kvindelige partner samler håndklæder op for sin mand, og det har hun egentligt ikke lyst til. Hun er jo trods alt ikke hans tjenestepige. Men reglen er, at det skal hun bare finde sig i fordi håndklæder = tekstil = bomuld = blomst = blomst i vand. Ergo skal du egentligt, som kvinde, bare være lykkelig for, at din mand giver dig “blomster” og endda også ofte går i bad. Standarden er bare for lav. Desværre er det ikke den eneste joke, som falder igennem for mig. De er pragtfuldt leveret, men indholdet er for plat, og jeg fandt det provokerende, upassende og faktisk ret problematisk.

Det overskygger dog ikke hele oplevelsen, da skuespillerne absolut gør et mægtigt stykke arbejde og griber publikum med de mange 4.vægsbrud og interaktioner på tværs. Det er sikkert udført, og man kan mærke hvordan det gamle hold på scenen holder fast og holder ved. En glimrende oplevelse.

Alt i alt lander jeg på 3/6 stjerner.

Anmeldelse af Merete Bach Knudsen

Hvad er en Klub/U anmelder?

En Klub/U anmelder er en ung teatergæst med et Klub/U årskort til Odense Teater. Når man er medlem af Klub/U har man mulighed for at blive anmelder på Odense Teaters egenproduktioner.

Det har Odense Teater valgt at gøre, for at skabe relevante anmeldelser til unge teatergængere skrevet af andre unge. Men alle andre må også gerne læse med... :-)